

Vught 18-4-2023

Raad van State
Postbus 20019 (via Digitaal loket, <https://digitaaloket.raadvanstate.nl/>)
2500 EA Den Haag

Betreft: Beroepschrift tegen Besluit Rechtbank s'-Hertogenbosch d.d. 14-3-2023 WOO N65

Geacht college,

Bij besluit van 14 Maart 2023 met kenmerk SH 22/1074 WOB V148, heeft de Rechtbank Oost-Brabant ons WOB/WOO beroep van 10 April 2022 ongegrond verklaard. Omdat wij ons niet kunnen verenigen met dit eerdergenoemde besluit, teken ik hierbij beroep aan.

Ondergetekende is voorzitter van het Comité N65 en door het bestuur mondeling gemachtigd om in deze kwestie op te treden. Een afschrift van ons beroepschrift van 10 April 2022 treft U aan als bijlage 1 bij dit beroepschrift. Gelieve de inhoud daarvan als hier herhaald en ingelast te beschouwen. Het besluit van de Rechtbank van 14 Maart 2023 treft u aan in bijlage 2.

Het is te betreuren dat de werkdruk op de rechtspraak kennelijk zo hoog is opgelopen dat ernstige procedurele fouten worden gemaakt.

- Allereerst blijkt uit deze uitspraak dat de rechter kennelijk niet op de hoogte is van standaard wetgeving en jurisprudentie in deze WOB/WOO materie over de verdeling van de bewijslast in WOB/WOO zaken qua milieu. Weliswaar citeert de Rechtbank in randnummer 30 uw eigen jurisprudentie over de bewijslastverdeling dat, naar standaard Nederlands recht, die jurisprudentie inhoudt dat wanneer na onderzoek is gebleken dat een bepaald document niet of niet meer bij het betreffende bestuursorgaan berust en een dergelijke mededeling niet ongeloofwaardig voorkomt, het in beginsel aan degene is die om informatie verzoekt is om aannemelijk te maken dat een bepaald document toch bij het bestuursorgaan berust. Maar gaat anderzijds voorbij aan hogere EU wetgeving en jurisprudentie van het Hof van Justitie EU dan wel die verkeerd interpreteerde. Dit terwijl die EU jurisprudentie de bewijslast inzake de toepassing van de Aarhus conventie bij milieuzaken vrijwel altijd legt bij de overheid. Nota bene expliciet in het beroepschrift naar voren gebracht. Gezien een mededeling van dezelfde Rechtbank d.d. 15-2-2022 dat het niet nodig was in de verwante zaak SH 21/3115 WOB V148 tegen MinVWS/RIVM zitting te houden en het grote belang van de bewijslastverdeling bij milieuzaken, werd in die procedure vergeefs een pleitnota voorbereid in de hoop die wetteksten en jurisprudentie over de verdeling van de bewijslast in WOB/WOO zaken, met name in bij milieuzaken, nog beter te verhelderen. Maar er was geen tijd om die pleitnota voor te lezen of te overhandigen al werd mondeling toegezegd dat er aandacht aan zou worden besteed. Quod non!

- Vervolgens baseert de Rechtbank haar uitspraak op het oordeel van de bezwaarschrijttencommissie dat de inhoud van de documenten en het mogelijke verschil van inzicht daarover in de WOB-procedure geen rol kan spelen nu eiseres niet heeft aangetoond dat B&W Vught over meer documenten beschikt. Dit terwijl uw eigen door de Rechtbank geciteerde jurisprudentie geen strikt bewijs verlangt maar wel dat eiseres geloofwaardig moet aantonen dat er meer documenten zouden moeten zijn. Dit WOB/WOO verzoek beoogde uiteraard alleen die nog niet verstrekte documenten te verkrijgen. En de

inhoud van die nog niet verstrekte documenten is natuurlijk ook van belang en waarschijnlijk de achtergrond van bijna alle WOB/WOO verzoeken in Nederland die hopen en verwachten antwoorden te vinden over relevante kwesties in niet verstrekte maar wel bestaande documenten. Maar, los van de inhoud, ging het eiseres alleen om die niet verstrekte maar wel bestaande documenten. En natuurlijk in de hoop en verwachting met de inhoud van die nog niet verstrekte documenten nog overtuigender aan te tonen dat B&W de Raad en het publiek hebben misleid, een bestuurlijke integriteitskwestie dus. Maar deze uitspraak die het beroep ongegrond verklaard is niet alleen strijdig met uw jurisprudentie maar legt zelfs de bijl aan de wortel van de WOB/WOO om een open overheid te zijn en te blijven op grond van een onjuiste en onbewezen opvatting over de bedoelingen van eiseres.

- Het begrip 'document' in art. 2.1 WOO is heel breed en omvat niet alleen mails, sms, telefonische vastleggingen etc. maar ieder ander geheel van vastgelegde gegevens dat naar zijn aard verband houdt met de publieke taak van dat orgaan, die persoon of dat college. Maar uit het hierna volgende zal blijken dat B&W Vught het liet bij de lege woorden, "*er zijn geen documenten*". En die komen uiterst ongeloofwaardig voor maar de Rechtbank houdt deze uitspraak "*er zijn geen documenten*" zonder enig detailargument voor volstrekt geloofwaardig. Dat maakt deze uitspraak ongeloofwaardig want de Rechtbank behoort te toetsen of de uitkomst van de bestuurlijke belangenafweging de grenzen van de redelijkheid niet overschrijdt¹. En neemt bij die toetsing de diverse onderdelen van de Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur in acht. Zeker gezien de ernst van de verdenkingen in dit geval, misleiding van Raad en publiek.

Het spijt ons dat we daarom, mede gezien het principiële belang in deze, nu helaas beslag moeten leggen op uw kostbare tijd. Vandaar de hierna volgende korte samenvattingen.

Ter nadere verduidelijking en aanvulling voer ik de volgende beroepsgronden aan:

1. Bewijslast WOB/WOO bij tunnelkosten. Het beroepschrift maakt duidelijk dat een initiatief van Vught Participeert² voor een tunnelcalculatie van €136 miljoen, prima passend binnen een totaalbudget van €183 miljoen, werd getorpedeerd door een gemanipuleerde tunnelcalculatie van €412 Mio. En uit de mailwisselingen tussen Vught en het calculatiebureau RAInfra blijkt onweersproken dat die €412 Mio calculatie in één week tijd tot stand kwam vanaf een eerdere calculatie van €131,1 Mio door dezelfde RAInfra. En de alternatieve tunnelcalculatie van €136 Mio van Vught Participeert was afkomstig van een eveneens gerenommeerd calculatiebureau, IGG Bouweconomie. Het klinkt vertrouwenwekkend wanneer twee gerenommeerde calculatiebureau's vrijwel tegelijkertijd concluderen dat een dergelijke tunnel €131,1 Mio resp. €136 Mio kost. Maar het wordt ongeloofwaardig wanneer een van die bureau's, RAInfra, een week later, vlak voor een Raadsvergadering over dit onderwerp, ineens concludeert dat diezelfde tunnel €412 Mio moet kosten. Zou niemand in Vught in enig intern document geen verbazing of vreugde hebben uitgesproken dat dit toch wel een leuk duur tunneltje is geworden?

En RAInfra, als een geloofwaardige getuige, bevestigt telefonisch ook zelf nog naar derden dat daarvoor "capriolen" zijn uitgehaald. Zou binnen RAInfra geen enkel overleg hebben plaatsgevonden plaatsgevonden over die "capriolen" waar documenten over bestaan? En is dat dan geen "*ander geheel van vastgelegde gegevens dat naar zijn aard verband houdt met de publieke taak*"? Bij dit dossier waren meerdere personen betrokken bij drie organisaties, Vught, RAInfra en een externe

¹ MvA II, AWB art. 8:77 AWB

² <https://www.vughtparticipeert.nl/theme/n65-duurzaam/cdc5a80c3ce350644c8f5723b06e3f99#main>

adviseur van Vught. In een informele mail van woensdag 6 mei 2020 staat de uitnodiging van Vught *“Hoor graag van de anderen Peter en Fons of ze nog een reactie hebben. Zo niet gaat het B&W voorstel in procedure. @Fons: Ik zet in de brief en het collegevoorstel ruim € 400 mln. Groet,”* Zou niemand gereageerd hebben op die uitnodiging? Zou de wethouder de betrokken personen in Vught niet bedankt hebben per mail of sms voor dit succes door die tunnel van €131,1 Mio zo snel ook nog in *het collegevoorstel van ruim € 400 Mio naar € 412 Mio* te hebben gebracht? Zou geen enkele van die meerdere personen bij die drie organisaties geen vreugde of verbazing hebben uitgesproken over dit leuk dure tunneltje?

Temeer daar uit art. 3.1. WOO via de daar geformuleerde brede actieve inspanningsverplichting al volgt dat Vught uit eigen beweging dit onwaarschijnlijke gedrag geloofwaardig had moeten verklaren. En art. 3.1. WOO doet daar nog een schepje boven op door deze informatie te definiëren als: *“in ieder geval informatie over het beleid, inclusief de voorbereiding, uitvoering, naleving, handhaving en evaluatie”*. En zouden die prijskaartjes van tunnels van €131,1 en €412 Mio door dezelfde RAInfra in een week gemaakt nou echt niets te maken hebben met *beleid, inclusief de voorbereiding, uitvoering?* Weliswaar bestaat overgangsrecht voor de actieve openbaarmaking in art. 3 WOO maar die geldt niet voor openbaarmaking op verzoek. Omdat de WOO niet voorziet in overgangsrecht met betrekking tot de bepalingen over openbaarmaking op verzoek, moeten dergelijke verzoeken vanaf 1 mei 2022 worden behandeld op grond van de WOO (zie in dat verband ook de Aanwijzingen 5.61 en 5.65 voor de regelgeving). Dat geldt ook voor verzoeken die voor 1 mei 2022 zijn ingediend, maar waar op of na 1 mei 2022 wordt beslist. Als gevolg van deze ongeloofwaardigheid van de Vughtse bewering *“er zijn geen documenten”*, verschuift de bewijslast naar Vught gezien uw vaste jurisprudentie. Daarbij komt het feit dat dit alles plaatsvond vlak voor een Raadsvergadering over dit onderwerp. Daardoor kan welbewuste manipulatie via die €412 Mio van de Raad en inwoners van Vught niet worden uitgesloten gezien het politieke belang dat de wethouder meende te hebben om de tunneldiscussie onder water te krijgen.

2. Bewijslast bij WOB/WOO bij aanzuigende werking en kruispunt analyses. Het is inderdaad lastig voor een buitenstaander zoals een rechter alle details in vaak onoverzichtelijke mail discussies en rapporten te volgen. Zelfs insiders kennen dit probleem. Naar onze mening heeft het verdwijnen van 4 stoplichten een aanzienlijke aanzuigende werking van meerdere tientallen procenten zeg 5.000 tot 15.000, tot gevolg over die gemiddeld 50.000 voertuigen per weekdag over de N65. De gemeente heeft dit altijd ontkent.
- Een mail van Vught d.d. 23 August 2021 bijv. stelt dat het getal 2.300 extra: *“motorvoertuigen komt uit de berekende verkeersintensiteiten door Goudappel.”* Dat klopt! Het gemiddelde van de eerste 4 getallen in de kolom “Verschil 2030 VKA+ tov 2030 Autonoom” berekend door Goudappel is inderdaad precies 2.300. Ook bevat een mail van 31-8-20 het bekende B&W standpunt: *“ Uw standpunt is dat de aanzuigende werking van de N65 bij een verbeterde doorstroming niet is verdisconteerd in de verkeersaantallen. Dat is volgens ons wel het geval.”* Maar vervolgens stelt de gemeente in het verslag van de Bezwaarschriftencommissie op bladzijde 7 en 8 over dat befaamde getal 2.300: *“Er is waarschijnlijk bij de provincie iemand geweest die een beetje met de natte vinger heeft gekeken wat gemiddeld gezien het verschil is in het aantal voertuigen dat passeert en daar is het getal 2300 uitgekomen.”* Zouden er echt geen documenten bestaan bij de Provincie, de Gemeente of Goudappel over dit befaamde getal 2.300. Voor de goede orde zie [deze brief d.d.](#)

24-4-2021 aan B&W Vught³. Daarin is ook dit befaamde getal 2.300 uit de provinciale koker genoemd en roepen derden GS Brabant op te stoppen met misleidingen bijv. ook over verbazingwekkend hoge tunnelkosten. Zou over deze correspondentie echt geen enkel document bestaan bij de tientallen personen betrokken bij dit N65 project bij de Gemeente Vught of bij de Staten van Brabant over dit befaamde getal 2.300? Als gevolg van deze onderling tegenstrijdige en dus ongeloofwaardige beweringen van Vught in het verslag van de Bezwaarschriftencommissie, verschuift de bewijslast dus naar Vught gezien uw vaste jurisprudentie.

- Het beroepschrift maakte al duidelijk dat nota bene de landsadvocaat zelf op pagina 5 van haar verweerschrift bij de Raad van State bevestigde dat door het verdwijnen van vier stoplichten "*De reistijd over de N65 verbetert fors*". En 2.300 voertuigen meer op zeg 50.000 voertuigen, < 5%, kan toch nauwelijks het hele resultaat zijn van een forse reistijdverbetering! De Passende Beoordeling van Arcadis bevestigt zelfs op pagina 7 van hun Passende beoordeling dat dit getal 2.300 voertuigen per weekdag alleen de autonome ontwikkeling betreft. Zou tussen Vught als opdrachtgever en Arcadis en de landsadvocaat geen enkel document bestaan over die befaamde 2.300 voertuigen en 'autonome' ontwikkeling. Zeer ongeloofwaardig! Als gevolg van deze onderling tegenstrijdige en dus ongeloofwaardige beweringen van Vught in het verslag van de Bezwaarschriftencommissie, verschuift de bewijslast dus naar Vught gezien uw vaste jurisprudentie.
 - Het is elementaire logica dat iedere routeplanner duidelijk maakt dat de snelste routes naar Tilburg of Breda en terug, nu nog de A27(81 km) en A59 (86 km) zijn. Maar nadat de 4 N65 stoplichten verdwijnen, wordt voor alle verkeer naar Tilburg of Breda en terug de route over de A2/N65 de kortste (79,2 km) en ook de snelste route. Dit is ook nooit weersproken door de overheid. Wel bevestigde de landsadvocaat zoals gezegd dat door het verdwijnen van vier stoplichten "*De reistijd over de N65 verbetert fors*" en Arcadis bevestigde dat dit getal 2.300 voertuigen per weekdag alleen de autonome ontwikkeling betreft. Zou er over deze elementaire logica en de gepubliceerde tegenspraak door de landsadvocaat en Arcadis nou echt nooit zijn gesproken en/of vastgelegd in enig document bij de tientallen personen betrokken bij dit N65 project bij de Gemeente Vught, de Staten van Brabant, Arcadis en/of Goudappel samenhangend met dit befaamde getal 2.300? Zeer ongeloofwaardig als er vier stoplichten verdwijnen en toch bijna geen verkeers-toename zou ontstaan. Dus verschuift de bewijslast naar Vught gezien uw vaste jurisprudentie.
 - De voorgaande feiten zijn nimmer weersproken. Hoe de Rechtbank onder die omstandigheden kan concluderen dat de verdediging van B&W Vught geloofwaardig zou zijn, is een raadsel. **Raadsel 1.**
3. In rechtsoverweging 19 over de omvang van het geding concludeert de Rechtbank dat het Comité N65 beoogde de inhoud van de verstrekte documenten aan de orde te kunnen stellen. Zoals gezegd is de inhoud van documenten uiteraard van belang en waarschijnlijk de achtergrond van bijna alle WOB/WOO verzoeken in Nederland die hopen en verwachten antwoorden te vinden over relevante kwesties in de niet verstrekte maar wel bestaande documenten. Maar uit de wel verstrekte documenten en bekende feiten kon worden afgeleid dat het geloofwaardig is aan te nemen dat er meer documenten zijn. Maar dat eiseres beoogde de inhoud van de niet verstrekte documenten aan de orde te stellen, blijkt nergens uit het beroepschrift. Waar deze conclusie op berust is een raadsel. **Raadsel 2..**

³ <http://www.n65.nl/Brief-B&W-Vught-de-%27sensibiliseren%27-N65-dossier.pdf>

4. En in rechtsoverweging 20 concludeert de Rechtbank dat een verzoek van eiseres om informatie er dus niet toe kan leiden dat documenten op inhoud worden beoordeeld. Waar deze conclusie op berust is evenzeer een raadsel. **Raadsel 3.** Uiteraard ligt ter beoordeling van de Rechtbank alleen voor of een juiste uitvoering is gegeven aan de WOB/WOO, een andere beroepsgrond is nooit ingebracht en alleen een onjuiste en ongefundeerde conclusie van de Rechtbank.
5. In rechtsoverweging 25 concludeert de Rechtbank letterlijk: *“Zoals uit rechtsoverweging 19 volgt is in deze procedure niet de WOO van toepassing maar de WOB. De beroepsgrond van eiseres wordt aldus aan de hand van de WOB beoordeelt.”* Deze conclusie van de Rechtbank is meer dan een raadsel en zelfs volstrekt onbegrijpelijk. In rechtsoverweging 19 over de omvang van het geding concludeert de Rechtbank immers, overigens zonder goede grond, dat het Comité N65 beoogde de inhoud van de verstrekte documenten aan de orde te kunnen stellen. Quod non. En in rechtsoverweging 18 nota bene, concludeert de Rechtbank terecht gezien bijv. uw uitspraak ABRvS 26 april 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1223](https://www.rechtspraak.nl/ECLI/URL/ECLI:NL:RVS:2022:1223) in r.o. 11 dat de WOB met onmiddellijke ingang is ingetrokken per 1 mei 2022 en dat vanaf die datum eerdere WOB verzoeken moeten worden genomen met inachtneming van de bepalingen van de WOO. En desondanks verklaart de Rechtbank dat alleen de WOB van toepassing is. **Raadsel 4.**
6. Vervolgens geeft de Rechtbank in rechtsoverweging 26 een samenvatting van de Aarhus verplichtingen zonder duidelijke conclusie. Terecht verwijst de Rechtbank naar art. 19.1 a van de Wet Milieubeheer die beoogde de definitie van milieubeheer uit het Aarhus verdrag te implementeren en daarvan een vrijwel letterlijke vertaling is. Maar vervolgens concludeert de Rechtbank: *“Hierbij is van belang dat daaronder alleen die documenten moeten worden verstaan die daadwerkelijk die informatie bevatten. Documenten die aan dergelijke informatie slechts refereren, vallen daar niet onder.”* Daarmee beperkt de Rechtbank het begrip milieu informatie zeer aanzienlijk. In de verwijzing van de Rechtbank naar ECLI:NL:RVS:2014:2621 uit 2014 over informatieverzoeken over Maaspoort, komt die beperking overigens niet voor. Als gevolg van die aanzienlijke beperking van het begrip milieu informatie, concludeert de Rechtbank in de volgende rechtsoverweging 27 dat alle documenten zijn verstrekt, dat het Verdrag van Aarhus geen nieuwe verplichtingen schept naast de WOO of WOB en het college zich daarom terecht op het standpunt heeft gesteld geen openbaarmaking van milieu-informatie te weigeren en dat het Verdrag van Aarhus niet van toepassing is. De redenering van de Rechtbank in deze rechtsoverweging 26 dat onder Aarhus *“alleen die documenten moeten worden verstaan die daadwerkelijk die informatie bevatten.”* is echter een groot misverstand.
7. Ondanks de vele verwijzingen in het beroepschrift naar relevante regelgeving, lijkt het er op dat de Rechtbank geen kennis heeft genomen of willen nemen van de [Aarhus tekst zelf](#)⁴ laat staan de verwijzingen naar hogere EU jurisprudentie en interpretatie zoals <http://www.reneual.eu/projects-and-publications/reneual-1-0>⁵ en de [jurisprudentie samenvatting](https://unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/compliance/CC_Publication/ACCC_Case_Law_3rd_edition_eng.pdf)⁶ van het Aarhus Compliance Committee. En dan laten we nu even hier de geciteerde verwijzingen in het beroepschrift naar de AWB, afdeling 3.2 getiteld “Zorgvuldigheid en belangenafweging” met de samenhangende ABBB, de Correctie Langemeijer, de Code Participatie en andere verwijzingen op pagina 5 van het beroepschrift maar buiten beschouwing.

⁴ <https://wetten.overheid.nl/BWBV0001700/2005-03-29>

⁵ http://www.reneual.eu/images/Home/BookIII-Single_CaseDecision-Making_individualized_final_2014-09-03.pdf

⁶ https://unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/compliance/CC_Publication/ACCC_Case_Law_3rd_edition_eng.pdf

- De Aarhus tekst vermeldt over de bewijslast in art. 4 over "Access to environmental information: *"Each Party shall ensure that, subject to the following paragraphs of this article, public authorities, in response to a request for environmental information, make such information available to the public, within the framework of national legislation, including, where requested and subject to subparagraph b) below, copies of the actual documentation containing or comprising such information:"* Maar wat betekent dat als de overheid voortdurend roept: "er zijn geen documenten". Dan komt het aan op a. de algemene bewijslastverdeling en b. de bijzondere bewijslastverdeling bij milieu-informatie.

- Qua actieve openbaarmaking als inspanningsverplichting in art. 3.1 WOO is wel duidelijk dat de bewering "er zijn geen documenten" niet standhoudt qua bewijslastverdeling als die bewering ongelooftwaardig lijkt.

- Qua bijzondere bewijslastverdeling bij milieu-informatie komt de vraag op hoe die bewijslastverdeling dan wel luidt en of wel sprake is van milieu-informatie. De tekst in art. 4 Aarhus over "Access to environmental information begint met: *"Each Party shall ensure that .."* Die tekst legt dus in beginsel de bewijslast bij de overheid. Maar als de overheid voortdurend roept: "er zijn geen documenten", stelt het Aarhus Compliance Committee over de verdeling van de bewijslast: *"However, in order to be in accordance with the spirit and principles of the Convention, such requirements should be decided and applied "with the objective of giving the public concerned wide access to justice" (see findings on communications ACCC/C/2006/11 (Belgium) (ECE/MP.PP/C.1/2006/4/Add.2), para. 27, and ACCC/C/2009/43 (Armenia) (ECE/MP.PP/2011/11/Add.1), para. 81). This means that any requirements introduced by a Party should be clearly defined, should not cause excessive burden on environmental NGOs and should not be applied in a manner that significantly restricts access to justice for such NGOs."* En tegenover de bewering "er zijn geen documenten" en daarom het Comité N65 bewijs laten leveren dat die documenten er wel degelijk zijn, schept evident een 'excessive burden' of buitensporige last. Je ziet de ambtenaren al onder tafel duiken bij zulke vragen gericht tegen eerdere beweringen van hun baas. Wat betreft externe deskundigen, kunnen de waarschuwingen in het beroepschrift over intellectuele prostitutie in de milieuadvies wereld, de Rechtbank toch ook nauwelijks zijn ontgaan.

- Vervolgens komt de vraag op of wel sprake is van milieu-informatie. De Aarhus tekst in art. 3 luidt: *"Environmental information" means any information in written, visual, aural, electronic or any other material form on:*
a) *The state of elements of the environment, such as air and atmosphere, water, soil, land, landscape and natural sites, biological diversity and its components, including genetically modified organisms, and the interaction among these elements;*
b) *Factors, such as substances, energy, noise and radiation, and activities or measures, including administrative measures, environmental agreements, policies, legislation, plans and programmes, affecting or likely to affect the elements of the environment within the scope of subparagraph a) above, and cost-benefit and other economic analyses and assumptions used in environmental decision-making;*
c) *The state of human health and safety, conditions of human life, cultural sites and built structures, inasmuch as they are or may be affected by the state of the elements of the environment or, through these elements, by the factors, activities or measures referred to in subparagraph b) above;"*

Let op de onderstreepte vetgedrukte woorden. Die bevestigen zonder enige twijfel dat in deze N65 casus sprake is van milieu-informatie en halen de conclusie van de Rechtbank in rechtsoverweging 26 dat onder Aarhus "alleen die documenten moeten worden verstaan die daadwerkelijk die informatie bevatten." volledig onder-

uit. Let in het bijzonder op de term “*aural information*”, vertaalt als geluidsinformatie, die veel verder gaat dan de WOO definitie die zich beperkt tot documenten, overigens in de breedste zin het woord. Ieder telefoongesprek, woordenwisseling, informeel overleg c.q. vergadering valt daaronder.

- Kortom samengevat, naast de algemene bewijslastverdeling met als criterium ‘ongeloofwaardig’ maakt de bijzondere bewijslastverdeling bij milieu-informatie volstrekt duidelijk dat er geen enkele twijfel bestaat dat de bewijslast over de bewering “*er zijn geen documenten*” terug naar de overheid verschuift.

Hoe de Rechtbank desondanks in rechtsoverweging 27 tot de conclusie heeft kunnen komen dat onder milieu-informatie *alleen die documenten moeten worden verstaan die daadwerkelijk die informatie bevatten* en daardoor geen sprake zou zijn van milieu-informatie en het Verdrag van Aarhus niet van toepassing is een raadsel. **Raadsel 5.**

8. Samenhangend hiermee valt ook niet te begrijpen waarom de Rechtbank de verwijzing in het beroepschrift naar de hiervoor geciteerde EU ReNEUAL Model Rules kennelijk over het hoofd zag. Ook die model regels leggen de bewijslastverdeling duidelijk bij de overheid met de tekst: “*The public authority shall provide reasons as to why these conditions are applicable and has the burden of proof in relation to showing that the evidence supports the reasons given.*” B&W Vught heeft in dit geval zelfs geen begin van bewijs geleverd dat alle documenten beschikbaar zijn gesteld. **Raadsel 6.**

9. Vervolgens concludeert de Rechtbank in rechtsoverweging 28 dat de kostenraming en de weggelakte gegevens zijn opgemaakt voor intern beraad, dat eiseres daar geen belang bij heeft en daarom terecht gedeeltelijke openbaarmaking van het document kostenraming heeft kunnen weigeren.

- Kennelijk heeft de Rechtbank inhoudelijk geen kennis genomen van het wel door de Rechtbank geciteerde ECLI:NL:RVS:2014:2621 Maaspoort arrest: “*Het interne karakter van het beraad komt evenwel te vervallen wanneer daaraan het karakter van advisering of gestructureerd overleg moet worden toegekend.*” Die kostenraming over een tunnel in Vught was toch bedoeld ter advisering evenals al die andere tunnelcalculaties en onderliggende documenten?

- De daaropvolgende verwijzing naar de geschiedenis van de totstandkoming van de WOB is wederom volstrekt onbegrijpelijk nu de Rechtbank zelf terecht in rechtsoverweging 18 concludeerde dat de WOB met onmiddellijke ingang is ingetrokken per 1 mei 2022 en vanaf die datum eerdere WOB verzoeken moeten worden genomen met inachtneming van de bepalingen van de WOO.

- En kennelijk is het de Rechtbank ook ontgaan dat het beroepschrift uitvoerig aandacht besteedde aan het gegeven dat de WOO in art. 5.2 lid 4 het begrip persoonlijke beleidsopvattingen aanzienlijk uitbreidt vergeleken met de WOB door de tekst: “*In afwijking van het eerste lid wordt bij milieu-informatie het belang van de bescherming van de persoonlijke beleidsopvattingen afgewogen tegen het belang van openbaarmaking. Informatie over persoonlijke beleidsopvattingen kan worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm.*”

- Kennelijk ook is art. 3.4. WOO over Openbaarheid bij zwaarwegend algemeen belang niet bij de Rechtbank doorgedrongen met het voorschrift: “*In afwijking van de artikelen 5.1 en 5.2 kan een bestuursorgaan informatie uit eigen beweging open-*

baar maken, wanneer een ander zwaarwegend algemeen belang, daaronder begrepen het belang van openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu of de bescherming van de democratische rechtsorde, dat in een concreet geval vergt."

Waarom dit alles niet tot de Rechtbank is doorgedrongen is wederom een raadsel. **Raadsel 7.**

10. Ook is niet goed te bevatten waarom de Rechtbank geen aandacht heeft besteed aan de verwijzingen in het beroepschrift naar de 'correctie Langemeijer' in het bestuursrecht. Die correctie corrigeert het relativiteitsbeginsel waardoor de rechter toch beoordeelt of een geschreven norm wordt geschonden die niet is geschreven om de belangen van eiser te beschermen maar ook in strijd kan zijn met een ongeschreven zorgvuldigheidsnorm die wél de belangen van eiser beschermt. In dit geval, althans naar de bestreden mening van de Rechtbank, staan de geschreven normen in de WOB/WOO en het Verdrag van Aarhus. Als alleen de overheid alle documenten kent en gereede twijfel bestaat dat alle documenten wel zijn verstrekt, verlangen het vertrouwens- c.q. rechtszekerheidsbeginsel dat althans een begin van bewijs wordt geleverd dat inderdaad alle documenten zijn verstrekt. Wederom een raadsel waarom de Rechtbank dit argument niet heeft weerlegd of pogingen daartoe ondernomen. **Raadsel 8.**
11. Verwant hiermee is de verwijzing in het beroepschrift naar ECLI:NL:RVS:2019:1694 dat -in de woorden van de Afdeling- voorschrijft dat "*meer de nadruk moeten worden gelegd op hoe een uitlating bij een redelijk denkende burger overkomt en minder op wat het bestuursorgaan daarmee bedoelde*". De bewijslast om het beroep op het vertrouwens- c.q. rechtszekerheidsbeginsel voldoende aannemelijk te maken ligt weliswaar bij degene die op deze beginselen beroep doet. Maar gezien de feiten bedoelde B&W Vught zonder nader bewijs redelijk denkende burgers het bos in te sturen, althans zo is die uitlating dat alle documenten zouden zijn verstrekt overgekomen. Ook dit argument heeft de Rechtbank niet weerlegd. **Raadsel 9.**
12. Het beroepschrift verwijst ook naar de [Code Maatschappelijke Participatie](#). Die bevat bijv. de voorschriften: "*Maatschappelijke initiatieven worden met dezelfde zorg als overheidsinitiatieven behandeld.*" en "*Een kansrijk maatschappelijk initiatief krijgt gelijke kansen als overheidsinitiatieven*" De Rechtbank maakt ook aan deze verwijzing geen woorden vuil als het al waar zou zijn dat over dit maatschappelijk initiatief geen enkel document zou bestaan. **Raadsel 10.**
13. Het beroepschrift concludeert dan ook dat ingevolge de AWB, afdeling 3.2 getiteld "Zorgvuldigheid en belangenafweging" en de samenhangende ABBB, de WOB c.q. WOO de bewijslast dat alle documenten zijn verstrekt in dit kader bij B&W Vught moet liggen die als enige beschikt over alle documenten en ook verplicht is uit eigen beweging informatie verschaffen in het belang van een goede en democratische bestuursvoering. Ook dit argument heeft de Rechtbank niet weerlegd. **Raadsel 11.**

Conclusie. Gezien voornoemde ernstige procedurele fouten en beoordelingsfouten, kan het besluit van de Rechtbank niet standhouden. Gelieve derhalve het besluit van de Rechtbank te vernietigen. Daarnaast spreken we graag ons vertrouwen uit in uw adequate oplossingen voor deze 11 raadsels.

Met vriendelijke groet, Stichting Comité N65, Corneel Spil, voorzitter